

שום עכוז לא יזוז בלי קיזוז.

וגם ארליך יכול לדבר אמת

בינם לבין עצמם. ענה לו ח"כ המערך **מנחם הכהן**: „אם ח"כים מדברים איש עם רעהו, אתה צריך לשמוח.“

לאחר-מכן עלתה לדוכן סגנית שרה-חיינוך, מרים

את מידותיה כדי להכין עבורה שמלות. יובל לא היססה ובחדר צדדי לקחה את מידות אשת הנשיא.

בדיון בכנסת על גירוש תלמידים מבית-ספר דתי, מ-

הדיפלומטיים המקובלים. הוא שלח לשם שליח מתל-אביב, **ישעיהו** (שייקה) רן, שהיה ידיד אישי של טיטו במילי-המת-העולם השניה. רן יצא באופן פרטי, נפגש עם טיטו, ומסר לו את מיכתבו של כך

גולדשטיין את המערך בעניין צבאי. ח"כ המערך **מרדכי** (מוטה) גור, שנכח במליאה, העביר פתק לגולדשטיין ובו כתב: „הודע לי מהם כישוריק הצבאיים לפני שאני תוקף אותך.“ גולדשטיין השיב לו, ככתב, שהוא בוגר הפנימיה הצבאית, היה סגן מספר-גדוד בשיריון והשתחרר מהצבא בדרגת רב-סרן. ענה לו גור: „אני מכבד אותך. לא מתקיף“

ח"כ חד"ש, **צ'ארלי** ביטון, שאיים לפרוש ולא פרש לבסוף משותפותו עם הקומוניסטים, טען, בין השאר, שרק"ח אינה מקדישה די תשור מתלב לבעיות הפער העדתי. מתברר שביטון ממעט להופיע לשיבות ועדת העבודה הרווי-חה של הכנסת. שבה הוא חבר, ובאותו שבוע שבו איים בפריי-שה, לא הופיע לשיבת הווע-דה שדנה בהגדלת הסכום שי-מוקצה לקציבות-ילדים.

יושבראש חטיבת-חרות בכנסת, **רוני מילוא**, רגז למראה הח"כים הרבים שעזבו את המישכן ביום הרביעי, ולא המתינו לסיום הדיונים. „צריך לבטל את הקיזוז, ואז שום עכוז לא יזוז.“

באותו יום הציע יר"ח **חם** מ"ש? הצעת-חוק פרטית לתיקון פקודת מס-ההכנסה, ב-עניין דמיה-הבראה. הקואליציה החליטה להסיר את ההצעה, אך חסרו לה ח"כים כדי להצליח בהצבעה. לפני ההצבעה ביקשו ח"כיה-ליכוד שימונה מונה ל-ספירת-הקולות. נבחר **ארי קולאס** והוא התחיל לצעוד ממקומו באיטיות בלתי-ירגילה לעבר הרחבה שלפני שולחן הממשלה. אנשי-המערך צעקו לו שימהר, אך הוא ענה: „אני לא יכול למהר, אני צולע.“ קולאס עיקם את רגלו באותו בוקר. בעודו מדדה, באו לאור-לם חברי-הלימפלגה, סגן-ראש



שאול בן-שימחון נוטל ענב מאשכול הענבים שמחזיק אייבי נתן. בן-שימחון, שצפה גם הוא בסרט „הקשר היהודי“ העוסק בכנופיה היהודית הצפונית אפריקאית שהתמקמה בפאריס, ידע להסביר מדוע אמם של אנשי החבורה היתה שופכת כוס-מים על מכונית בנה, לפני שהוא היה יוצא למשימה. בן-שימחון טען שזהו מינהג ידוע, ושפיכת המים, המסמלים טוהר, נועדה להביא מזל. הגיב על כך אייבי נתן: „תמיד אמרתי שמים זה בריא!“

תעסוקה-גלזר, להשיב למת-ווכחים. ח"כ המערך, **יעקב** גלי, הפריע לה והיא אמרה לו: „אתה אמרת שיש לך אלרגיה לסגני-שרים, ולא לסגני-נותר-שרים. אך לי יש אלרגיה אליו.“ באולם קמה מהומה. גלזר ביקשה שדבריה לא יירשמו בפרוטוקול, וגיל טען שזה אינו ביטוי פרלמנטרי. ענה סבידור: „אולי זה לא נעים, אך זה מאוד פרלמנטרי.“

אבחנה עצובה על מצב מחנה-השלום בישראל מצא הר-עיתונאי **דני רובינשטיין**, במסיבה שערך רפיק חלבי בירושלים, בצאת סיפורו החדש-סיפור הגדה המערבית. למסיבה באו חבריו של חלבי, המסקר את הנעשה בשטחים הכבושים בשמונה השנים האחרונות, כתבי-חוק, עיתונאים ירושלי-מיים וחבריו לתא העיתונאים שמסקר את הנעשה בשטחים, רובינשטיין, כתבי-שטחים של דבר, העיר: „מה שצריך לעי-שות כדי לחסל את השמאל הישראלי זה לשים כאן פצצה. כולם מרוכזים פה. זה מזכיר לי את הבדיחה המפורסמת שי-כל בתולות פאריס עשו אסיפה בתא-טלפון.“

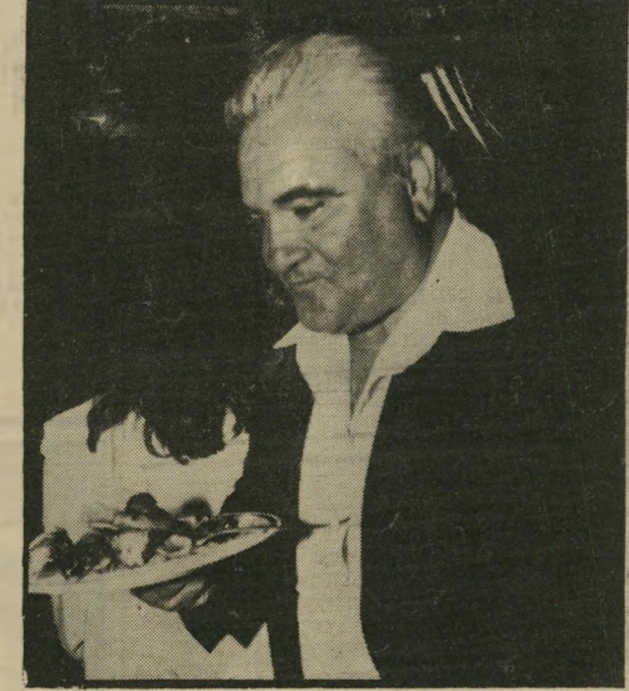
השר ללא-תיק, **יצחק** מורדעי, ידוע במצבי-הרוח שלו, בישיבה האחרונה של מרכז הליברלים הוחלט ברנע האחרון לשנות את נושא הר-דיון, למורת-רוחו של השר **גידעון פת**. הוא ורבים עזבו את האולם, והותירו את מודעי-באולם ריק ודומם. מודעי הר-מרוג החל מדבר ולפתע צרח: „אם לא יהיה פה שקט, אני אפסיק לדבר.“ באולם נכחו כמה עשרות אנשים, שלא פצו פה כלל, אחרי אתנחתא הוא חזר להרצאתו.



מיישר כרזה על דופן מכונית. יונתן היה בין קומץ המפגינים שעמדו מול משרד-הביטחון והפגינו נגד מדיניות שר-הביטחון, **אריאל שרון**, בשטחים הכבושים. יונתן הצנוע, שהיה במקום עוד מלפני תחילת הפגנת מישמרת-המחאה, הסתפק בפתיחת הכרזות והעדף לעמוד מאחורי מחזיקי השלטנים. אך הוא בלט בגלל ההיענות הדלה להפגנה.

שום שהם אמורים לצאת לשי-רות נח"ל בקיבוץ חילוני, נכ"ח במליאה ח"כים מעטים. העיר **יושבראש הכנסת, מנחם** חם סבידור: „אני רוצה לציין שמתוך 14 ח"כים שנר-כחים באולם, עשרה מדברים

גוריון, אך לא יצא מכך כלום. רעיית הנשיא, **אופי** רה, באה לתערוכת הבובות הרונת ציפצולה של **תמר** יובל. היא כל-כך התרגעה מהעבודות, עד שהיא ביקשה מיובל, שהיא אופנאית, שתיקח



היה אחד המוזמנים להקרנת-הבכורה של הסרט, „הקשר היהודי“, אחד מכובני הסרט, רוז'ה הנין, ניגש אליו בתום ההקרנה ואמר לו שהוא מכיר אותו. אמר המופתע התעניין לדעת מתי הם נפגשו, והשחקן הצרפתי סיפר לו שהוא ראה אותו בטלוויזיה הצרפתית לפני שלושה חודשים. אמיר נזכר שהוא רואינו אז ערב ביקור הנשיא הצרפתי, פרנסוא מיטראן בארץ, והנין אמר לו שמיד זיהה אותו.

מסבת-העיתונאים שי-ערך ביטון משכה תשומת-לב רבה. לאחר הציג דובר סיעת מ"ס בכנסת, **אמנון לוי**, וה-כתבת לענייני-מיסלגות של ידיעות אחרונות, **בינה בר** זל, שאלה אותו אם אינו מק-נא בביטון. ענה לוי: „אני עומד להודיע על הצטרפות מ"ס לגוש חדש עם אגודת-ישראל.“

כאשר פגש **יצחק** נבון בחברי המישלחת המצ-רית מסעם המיפלגה הלאומית הדמוקרטית השלטת, הוא סיפר להם על ניסיונות סודיים של **דויד בן-גוריון** לנהל משא-ומתן עם נשיא מצריים, **גמאל** עבד אל-נאצר. בשיחה עם הדיר **מוצפפא חליל** ושר-המדינה המיצרי לענייני-חוק, הדיר **בוטרום בוטרום** ע'אלי, הוא גילה שב-1956 עמד נאצר לפגוש את המרשל **יוסף טיטו** ביוגוסלביה. כך גוריון החליט לשלוח מיכתב אישי לטיטו, אך לא בצינורות

הממשלה שימחה **ארליך**, וסגנו **פ"ח** (פייסי) גר"ח פ"ר, והיטו את הכף.

בדיון שהתקיים בבית-המישט המחוזי בירושלים ביק אגודת-הסטודנטים החדשה ובין זו שגשלת על-ידי חברי-קסטל הימניים, נחקר אחד מי-פעילי האגודה החדשה, הסטר-דנט **אייב ארליך**, מקבוצת אופק עור-דינים של אנשי קסטל, הדיר **יעקב רובין**, אמר לו: „אדון ארליך, אני מקווה שאתה תפתיע לטובה, ולמרות שמך תאמר אמת!“ כל הנוכחים באולם פרצו בצ-חוק, ואפילו השופט, **עלי** נתן, לא יכול היה להסתיר את חיובו.

לח"כ הליברלים, **פינ** חם גולדשטיין, שיחליף בי-חודש הבא את חברו לחטיבה, **דוד זייגרמן**, בוועדה-ה-חוקי-הביטחון, יש הכשר לתפ-קידו החדש מרמטכ"ל לשעבר, באחת מישיבות הכנסת, תקף